

Η ΧΗΡΑ ΤΟΥ ΝΑΥΤΗ

Τοῦ αὐτοῦ ἡ χήρα κάθεται ἀπάνω 'ς τ' ἀκρογιάλι
σὺν μαῦρο φαίνεται πουλί μέσ' 'ς τὴν ἀνεμοζάλη.
Τῆ θάλασσα τὴ σκοτεινὴ μὲ δάκρυα κυτᾶζει,
καὶ τὸν πικρὸ τῆς στεναγμοῦ ὁ ἀνεμος ἀρπάζει.
Πέρα 'ς τὰ βῆθη δὺο νησιά, 'ς τὴν πάχνη τυλιγμένα,
τὸ ἓνα 'ς τ' ἄλλο ἀντικρὺ κοιμοῦνται ξεπλωμένα,
σὺν δὺο θεριὰ τῆς θάλασσας. Τὸ κῦμ' ἀνάμεσα τῶν,
μὲ βογκητὸ αἰώνιο κτυπᾷ τὰ πλευρά των,
κ' οἱ ἀνεμοὶ ἀπ' τὰ βουνά, ποῦ χόρτα δὲν φυτρώνουν,
ὄρουσιν μέσ' 'ς τ' ἄγρια στενά καὶ κλαῖνε καὶ μαλλόνουν.
Ἐκεῖ 'ς τ' ἀνεμοστρήφουλα, 'ς τὰ σιδερένια βράχνη,
εὐρήχανε τὸ θάνατο πολλοὶ θαλασσομάχοι...
'Ανάμεσα 'ς τὰ δὺο νησιά στηλόνει τῆ ματιά της,
καὶ μὲ τὸ κλάμμα τοῦ βοριᾶ σμίγει τὰ κλάμματά της.
«Σ' ἀγαπημένη ἀγκαλιά δὲν ἔχεις ξεφυγῆσαι,
τὸ χέρι μου τὰ μάτια σου, ἄχ δὲν σοῦ ἔχει κλείσει!
Δίκρυ ζεστό δὲν σ' ἔρρανε! Τὸ ὄργισμένο κῦμα,
ἄχ ἄψαλτο καὶ ἄκλαυτο σ' ἐτύλιξε 'ς τὸ μνήμα!
Μέσα 'ς τὴν κρύα ἀμμουδιά
ἡ καταχνιά σὺν σάβανο αἰώνιο σὲ σκεπάζει,
κ' ἔχεις γιὰ μόνη ψαλμουδιά
τὸ ὄρηγο ποῦ βραχνόφωνο 'ς τῆς τρικυμίας κράζει!»
ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΠΡΟΒΕΑΓΓΙΟΣ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΙ

Ἐκ τοῦ στατιστικοῦ πίνακος τῶν Ἑλληνικῶν
Τηλεγράφων τοῦ 1880 ἔτους ἐξάγομεν τὰς ἐξῆς
ἐνδιαφερούσας πληροφορίας:

Τὸ μήκος τῶν ἑναερίων γραμμῶν ἀνέρχεται εἰς
χιλιόμετρα 5,542,

Τὸ δὲ τῶν ὑποβρυχίων γραμμῶν εἰς χιλιόμετρα
1,436.

Λειτουργοῦσι τηλεγραφεῖα καθ' ὅλον τὸ κράτος:
Διαρκοῦς μὲν ὑπηρεσίας (ἡμέρας καὶ νυκτὸς) 12.

Διαρκοῦς ἡμερησίας ὑπηρεσίας παρατεινομένης καὶ
μέχρι μεσονυκτίου 43.

Περιορισμένης ἡμερησίας ὑπηρεσίας 114.

Καὶ ὑπηρεσίας μόνον θερινῆς ἕνεκα τῆς διαμονῆς
τῆς αὐτῆς, καὶ τῶν λουτρῶν 7.

Διὰ τὰ γραφεῖα ταῦτα γίνεται χρῆσις συσκευῶν
συστήματος Μόρς 252.

Καὶ ἐτέρων διπλῆς συγχρόνου ἀνταποκρίσεως 8.

Τὸ προσωπικὸν ἀποτελοῦσιν ἐν μὲν τῇ γενικῇ
διευθύνσει: ὑπάλληλοι 23.

Παρὰ τοῖς τηλεγραφεῖσι 363.

Τὸ δὲ κατώτερον προσωπικὸν ἀνέρχεται εἰς ἄτομα
375.

350 ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΚΟΜΑΙ

Ἐν Τόκιω τῆς Ἰαπωνίας ἐνεκαίνισθη ἐσχάτως νέος
ναός. Κατὰ ἰσρὸν ἔθιμον, ὅπως ἀναβιθασθῶσιν εἰς
τὰς θέσεις αὐτῶν αἱ δοκοὶ τῆς στέγης καὶ τὰ ἄλλα
ἐπὶ ὑψηλῶν θέσεων βραχέα τεμάχια ξύλων τὰ ἀπο-
τελοῦντα μέρος τῆς οἰκοδομῆς, ἥτις εἶνε ὅλη ξυλίνη,
δὲν ἐγένετο χρῆσις σχοινίου ἐκ καννάβεως, ἀλλὰ
κατεσκευάσθη τοιοῦτον ἐπὶ τούτῳ ἐκ τριχῶν ἀνθρω-
πίνων, ἃς προσήνεγκον οἱ πιστοὶ οἰκειοθελῶς κείραν-

τες τὰς πλουσίας κόμας. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς
ἰαπωνικῆς τιнос ἐφημερίδος ἐχρειάσθη πρὸς τοῦτο
τριχόπλεκτον σχοινίον μήκους 4528 ποδῶν, πρὸς
κατασκευὴν τοῦ ὁποίου προσήνεγκον τὰς κόμας τῶν
ὄχι ὀλιγώτεροι τῶν 350,000 ἀνθρώπων!

ΙΤΑΛΙΚΗ ΔΙΩΡΥΞΗ

Ἐν Ἰταλίᾳ μελετᾶται σοβαρῶς τὸ ὑπὸ τοῦ ἀρχι-
τέκτονος Βίκτωρος Βόκκα προταθὲν σχέδιον περὶ
κατασκευῆς μεγάλης διώρυγος ἐνούσης τὸ Ἄδριατι-
κὸν καὶ τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος. Ἡ διώρυξ αὕτη θὰ
ἔχη μήκος 200 περίπου χιλιομέτρων, πλάτος 80
μέτρων καὶ βάθος 12 μέτρων. Τὴν διώρυγα ταύτην
θὰ δύνανται νὰ πλέωσι καὶ αὐτὰ τὰ μέγιστα πολε-
μικὰ σκάφη. Πρὸς κατασκευὴν αὐτῆς ἀνάγκη νὰ ἐρ-
γασθῶσιν ἐπὶ ἐξ ἔτη 200 χιλιάδες ἐργατῶν. Ἡ θα-
πάνη ὑπολογίζεται εἰς 600 ἑκατομμύρια φράγκων,
ἀλλ' ἡ ἐκ τῆς διώρυγος προσγινομένη εἰς τὸ ἰταλι-
κὸν ἐμπόριον ὠφέλεια εἶνε ἀνταξία τοιαύτης δαπάνης.

Ο ΑΛΕΞΙΚΕΡΑΥΝΟΣ ΣΥΡΜΟΣ

Πῶς ὁ συρμὸς εἶνε δυνατόν νὰ σώσῃ ἀπὸ κεραυ-
νόν; εἶνε αἰνίγμα, τὸ ὅσοῦν λύεται ἀπλούστατα ἀπὸ
τὴν ἐν ἀμερικανικῇ ἐφημερίδι δημοσιευθεῖσαν εἰδήσιν,
καθ' ἣν ὠραία νεᾶνις ἐν κομφοτάτῃ περιβολῇ πλη-
γεῖσα ὑπὸ κεραυνοῦ οὐδὲν ἔπαθε διότι: «ὁ κεραυνὸς
ἐκτύπησε πρῶτον τὸν πῖλόν τῆς» ἐκεῖθεν ὠλισθήσε
διὰ μακρᾶς πλεξίδος ἀφελῶς κρεμαμένης πρὸς τὸν
ὤμον (ἡ πλεξίς ἦτο πρόσθετος) διὰ τοῦ στήθους (τὸ
στήθος ἦτο παραγεμισμένον μὲ βράμβακα) πρὸς τὰ
ὀπίσω (εὐρέθη ἡ τοῦ ρυνοῦ ἕκεί) καὶ διὰ τῆς δε-
ξιᾶς κνήμης (καὶ αὐτῆς παραγεμισμένης) κατήλθε
πρὸς τὸ ὑπόδημα καὶ ἐκεῖθεν διὰ τοῦ ὑψηλοῦ ξυλίνου
τακουρίου εἰς τὴν γῆν.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ

Ὁ γερμανὸς ἐξερευνητῆς τῆς Ἀφρικῆς Δρ Φρίκε
μετὰ δεκατετραετῆ περιήγησιν ἐπανῆλθεν εἰς Γερ-
μανίαν. Ὁ Φρίκε μετέσχε καὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ
Γόρδωνος.

— Ὁ μέλλον λόρδος δήμαρχος Λονδίνου Σιρ
Ἐρρίκος Ἰσακ εἶνε ὁ τρίτος δήμαρχος ὃ ἔχων ἰσραη-
λιτικὴν καταγωγὴν.

— Γυνὴ ἀνήκουσα εἰς τὴν γαλλικὴν ἀριστοκρα-
τίαν ἡ κυρία Le Ray, μήτηρ τοῦ δευκῆς Ἀβραντῆς
ἀπῆλθεν εἰς Περσίαν χάριν ἀρχαιολογικῶν μελετῶν.

— Ἐν ἐφημερίδι τῆς Δαρμιστάδης ἐδημοσιεύθη ἡ
ἐξῆς εἰδήσις: «Ἡ Αὐτοῦ Βασιλικὴ Ὑψηλότης ὃ
μέγας δούξ ἀπένειμεν εἰς τὸν κ. Ἰάκωβον Βέκερ τὸν
τίτλον λαχανοκόπτου τῆς Αὐλῆς.

— Ἐν Πετροπόλει ἰδρύεται προσεχῶς κινεζικὸν
ἐστιατόριον. Τὸ ἐστιατόριον τοῦτο θὰ παρέχῃ εἰς
τοὺς γαστριμάργους τῆς ῥωσσιλῆς πρωτευούσης τὰ
ἀριστουργήματα τῆς κινεζικῆς μαγειρικῆς, ἥτις, ὡς
γνωστόν, ἔχει μορφοθῆ εἰς ἀληθῆ τέχνην, περιλαμ-
βάνουσα ἐν τῇ τάξει τῶν ἐδεσμάτων πολὺ πλείονα,
ἐκ τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου ἰδίως, ἢ ἡ μαγειρικῆ τῶν
εὐρωπαϊκῶν.

— Τὴν ἑναρξίν τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν Στοκχόλμῃ συνεδρίου τῶν ἀσιανολόγων ἐκήρυξεν αὐτοπροσώπως ὁ βασιλεὺς τῆς Σουηδίας Ὁσκάρι. Ὁ ποιητικώτατος ἀναξ προσεφώνησε διὰ γλαφυρωτάτου λογιδρίου τὰ μέλη τοῦ συνεδρίου ἐπιπέπων: «Τεῖνατε τὸ οὖς εἰς τοὺς μυστικούς ψιθύρους τῶν ἡμετέρων ἀπεράντων δασῶν, εἰς τὴν γλυκεῖαν ἀρμονίαν τῶν κυμάτων, ἅτινα θωπεύουσι τὰς ἡμετέρας ἀκτᾶς, ἀποβλέφατε εἰς τὴν παρθενικὴν καλλονὴν τῶν ἡμετέρων κοιλᾶδων καὶ τὸ μεγαλεῖον τῶν ἡμετέρων Ἀλπεων, ἐγκυκαταλείποντες δὲ ἡμᾶς θὰ συναποφέρετε ἐλπίζω μεθ' ὑμῶν πνοὴν ποιήσεως καὶ εὐφροσύνης. Σήμερον προσαγορεύω ὑμᾶς διὰ τοῦ «ὡς εὐ παρέστητε» καὶ εὐχόμενος ἵνα στεφθῶσι δι' ἐπιτυχίας τὰ ὑμέτερα ἔργα, κηρύσσω τὴν ἑναρξίν τοῦ ὀγδόου διεθνoῦς συνεδρίου τῶν Ἀσιανολόγων». Εἰς τὸν λόγον τοῦ βασιλέως Ὁσκάρι ὁ πρόεδρος τοῦ συνεδρίου κ. Ἐρναίνι ἀπήντησε διὰ μακρῶν ἐξ ὀνόματος τῶν μελῶν τοῦ συνεδρίου. Κατὰ τὸ συνέδριον τοῦτο, ὁ ἐν αὐτῷ Ἑλληὴν ἀντιπρόσωπος κ. Καρολίδης ὠμίλησε περὶ τῆς ἀρχικῆς σημασίας τῶν ὀνομασιῶν Χαλδαῖος καὶ Σύρος» καὶ «Περὶ τῶν ἀρχαίων Ἀρίων γλωσσῶν τῆς Μικρασίας».

— Ἡ ἐπὶ γλαφυρότητι ὕφους ἰδίᾳ ἐξέχουσα βιενναῖκὴ ἑφημερὶς Νέος Ἐλευθέρος Τύπος ἐώρτασε πρό τινος τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της. Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ ταύτῃ ἡ διεύθυνσις αὐτῆς ἀπεφάσισε τὴν ἴδρυσιν ταμείου πρὸς περιθαλψίν τῶν ἀποχωρούντων μετὰ παρέλευσιν ὠρισμένων ἐτῶν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς συντακτῶν, ὑπαλλήλων καὶ ἐργατῶν.

— Κατὰ μίμησιν τοῦ παρισίου Ἐλευθέρου Θεάτρου συνέστη καὶ ἐν Βερολίῳ σύλλογος ὑπὸ τὸν τίτλον Ἐλευθέρα Σκηνῆ. Τῇ φροντίδι αὐτοῦ θ' ἀναβασθῶσι προσεχῶς ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ ἐν Βερολίῳ θεάτρου Λέσσιγγ ἐξέχοντα ἔργα ξένων φιλολογογῶν. Ὡς πρῶτον ἐκ τούτων θὰ παρασταθῇ τὸ περιλάλητον δράμα τοῦ νορβηγοῦ ποιητοῦ Ἴψεν Οἱ Βρυξόλακες.

— Ἐπὶ τῇ τετρακοσιετηρίδι τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς ἡ ἰσπανικὴ κυβέρνησις προεκήρυξεν ἀγῶνα πρὸς συγγραφὴν ἔργου φιλολογικοῦ πραγματευομένου τὰ κατὰ τὴν ἀνακάλυψιν. Ἐταξε δὲ εἰς ἀμοιβὴν τοῦ ἀρίστου 30 χιλ. φράγκων καὶ τοῦ δευτερευόντος 15 χιλ. φράγκων.

— Ἡ ὕψια τῆς διασήμου σκανδιναυκῆς αἰδοῦ Χριστίνης Νίλσον διατελεῖ εἰς τὴν αὐτὴν δυσάρεστον κατάστασιν. Ἡ ταλαίπωρος καλλιτέχνις συνεπεῖα βεμματισμῶν καὶ ἄλλων νευρικῶν προσβολῶν ἐκωφάθη ἐντελῶς.

— Ἐν τῇ καλλιτεχνικῇ ἐκθέσει τοῦ Μονάχου ἐπωλήθησαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀντικείμενα ἀξίας 250 χιλ. μαρκῶν.

— Τὸ ῥωσικὸν πυροβολικὸν πανηγυρίζει κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὴν πεντακοσιετηρίδα τῆς συστάσεώς του. Τὸ πρῶτον πυρόβολον εἰσήχθη εἰς Ῥωσίαν ἐκ Γερμανίας τῷ 1389.

— Μέγα σχέδιον ἔχουσι πρὸς ἐφαρμογὴν διὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ 1892 οἱ πάντοτε μεγαλεπήβολοι ἀμερικανοί. Παρὰ τὴν Νέαν Ὑόρκην ὑπάρχει μέγιστος κήπος ὁ Ἴερομεπάρκ. Τοῦτον σκοποῦσι νὰ στεγά-

σωσιν ὁλόκληρον διὰ κρυστάλλου καὶ νὰ φωτίζωσι δι' ἀπλέτου ἠλεκτρικοῦ φωτὸς ἵνα γίνωνται ἐν αὐτῷ νυκτεριναὶ ἵπποδρομίαι.

— Αἱ ἡμέτεραι ἀναγνώστριαι βεβαίως ἐνδιαφέρονται νὰ μάθωσι τίνας μεταξὺ τῶν παρισινῶν κυριῶν ἔχουσι τὰ πλουσιώτατα κοσμήματα. Τοὺς πολυτιμωτέρους μαργαρίτας ἔχει ἡ δεσποινὴς Dosne ἡ γυναικαδέλφη τοῦ Θιέρς. Ἡ δούκισσα d' Uzès ἔχει περιδέρατον ἐκ τῶν πολυτίμων λίθων τῶν καλουμένων παλαιῶν βραζιλιανῶν ἀξίας ἐνὸς ἑκατομμυρίου. Λαμπροὺς ἀδάμαντας ἔχει ἡ δούκισσα Δρουδωβίλλ, ἡ δὲ κόμησσα Πουρταλὲς ἔχει ἐν τῶν λαμπροτέρων τοῦ κόσμου περιδερμάτων ἐκ μαργαριτῶν. Τὸ ἐκ λευκῶν καὶ μαύρων μαργαριτῶν περιδέρατον τῆς κυρίας Ἐρρίκου Day ἀξίζει 300 χιλιάδας φράγκων. Οἱ πλουσιώτατοι δὲ σμάραγδοι εἶνε οἱ τῆς δουκίσσης de Mouchy.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Ἡ κυρία Παραξενοπούλου

— Καὶ πῶς ἐγυρίσατε τόσον γρήγορα ἀπὸ τὸ Παρίσι Κυρία μου;

— Οὐφ! τί νὰ κάμω ἐκεῖ περισσότερον ἀηδίασα. Τόσοι ῥωμηροὶ εἶχαν ἔλθῃ πού ἐπροστύχηνε φέτος τὸ Παρίσι.

Ἀνεπαρκές

Ἐν ὑπαιθρίῳ καφενεῖῳ:

Πελάτης: Παιδί, νὰ σου πῶ τί ἀφίνετε αὐτὸν μετὴν φουσαρμόνικα καὶ μᾶς ζαλιζέι;

Ὁ ὑπηρέτης: Εἶνε στραβός...

Πελάτης: Μὰ ἐμεῖς δὲν εἴμεθα κωφοί!

Αἰτία λύπης

— Κᾶτι λυπημένος εἶσαι σήμερα;

— Σήμερα ἐσαράντισε ἡ συχωρεμένη ἡ γυναικά μου.

— Καὶ γι' αὐτὸ εἶσ' ἔτσι;

— Ὅχι, γι' αὐτὸ, ἀδελφὲ μὰ... ἀπόψε ξαναπαντρεύομαι.

Ἐμπορος καὶ προμηθευτής

— Καὶ ἔχεις δείγματα ἀπὸ ταις βέργαις καὶ ταις σαρδέλαις πού λές;

— Δείγματα δὲν ἔχω, — ἔχω φωτογραφίας!

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Χρησιμοποίησις τοῦ φλοιοῦ τῶν πορτοκαλλίων.

Διὰ τοῦ φλοιοῦ τῶν πορτοκαλλίων δυνάμεθα νὰ ἐξολοθρεύσωμεν τοὺς γυμνοσαλιάγκους τῶν κήπων, οἱ ὅποιοι εἶνε τόσον καταστρεπτικοὶ εἰς τὰ φυτὰ. Ὁ τρόπος εἶνε ἀπλοῦστατος: Κόπτομεν εἰς δύο μέρη τὸν φλοιὸν ἐκάστου πορτοκαλλίου καὶ τοποθετοῦμεν τὰ τεμάχια ἀνεστραμμένα εἰς τὰ μέρη τοῦ κήπου ὅπου ὑπάρχουσι τὰ φυτὰ ἅτινα θέλομεν νὰ προφυλάξωμεν. Τὴν ἐπομένην θὰ εὐρωμεν τοὺς φλοιούς πλήρεις γυμνοσαλιάγκων, οἵτινες συνηθροίσθησαν ἐκεῖ εὐρόντες προσφιλῆ τροφῆν.